

Berntsen: Siden jeg sidst havde Ordet om den foreliggende Sag, er der fremkommet forskellige Udtalelser, som jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til. Jeg skal da atter først henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Bælumkredsen (Bing). Det var med en vis Interesse, jeg i et foregående Møde hørte, hvorledes det ærede Medlem forsøgte at motivere sin forandrede Stilling til det foreliggende Spørgsmaal. Sidste Sommer vakte den ærede Rigsdagsmand en vis Opmærksomhed derved, at han holdt en Række Møder i Sjælland, hvor han drog meget stærkt tilfælts med Politikere, som han betegnede med det lidet smigrende Navn „Aeltingerne“. Det lykkedes nok ikke en Gang den Gang det ærede Medlem fra Kolding (Berg), som eksaminerede ham i saa Henseende, at komme til Klarhed over, hvilke Rigsdagsmænd det ærede Medlem ved disse Udtalelser sigtede til, men det er sikkert, at Bælgerne i Bælumkredsen, som hørte det ærede Medlems stærke Ord, og vi andre, som ikke vare nærværende, men maatte nøjes med Referaterne deraf, fik Indtryk af, at til en saadan Kategori hørte det ærede Medlem selvfølgelig ikke selv, men vi maatte antage, at vi i denne var nye Kollega maatte finde en staalfast, principfast og kraftig politisk Karakter. Derfor er det ret interessant at undersøge, hvorledes det ærede Medlem har skiftet Standpunkt, ikke i Løbet af et Aar, men i Løbet af cirka et halvt Aar. Da det ærede Medlem kom ind i Tinget ved sidste Valg, holdt han, saa vidt jeg husker, den 25de Februar, sin Somfrentale. Det var under Behandlingen af Regeringens Ølskat m. m. Da sagde det ærede Medlem — det kan ses i Folketingsstidenden Sp. 2851 — idet han talte om denne Skat: „hvis der skulde bruges noget af Skatten — dersom man overhovedet gif ind paa den — til Toldlettelser, da maatte disse ubelukkende indskrænktes saaledes — det var i alt Fald Meningen hos mine Bælgere, det var det, som vi efterhaanden i mange Møder enedes om — at man da brugte Skatten til Vættelse af store Konsumafgifter.“ (Bing: Hør, hør!). Hør, hør; siger det ærede Medlem, men her have vi nu et Forslag, der sigter til at lette en stor Konsumafgift, nemlig Sufferkolden; det ærede Medlem vil jo ikke kunne nægte, at dette Forslag om Sufferkattens Ophævelse netop gaar ud paa at lette Befolkningen, der netop bruger den store Konsumartikel, og jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg hellere vil være med til at give Befolkningen en virkelig Vættelse paa en enkelt større Position, der virkelig kan komme Befolkningen til Gode

end nøjes med at nedsætte Toldskatten paa flere Forbrugsartikler med 2 Ore hist og 2 Ore her; for det vil sandelig ikke komme Befolkningen videre til Nytte; det vil for en stor Del blive i Mellemhandlernes Lomme. Det ærede Medlem gif imidlertid den Gang videre. Han siger — Folketingsstidenden Sp. 2853 for 1889—90 —: „Jeg vil aldrig give min Stemme til denne Lov, naar den selv blot delvis skal tjene f. Ets. til Kompensation for Afgifterne paa Råmateriale, Kul og lignende Ting til Fordel for Handel og Industri.“ Hvad sagde nu det ærede Medlem i et foregående Møde? Da rettede han Bælgelser mod dette Lovforslag, for at det ikke tjente til Vættelse for Handel og Industri. Det undrer mig derfor ikke, at det ærede Medlem havde noget tungt ved at motivere sit Standpunkt. Det forekommer mig, der var en Strid i det ærede Medlems Lemmer ligesom i gamle Dage hos „Seppe paa Bjergets“. Paa den ene Side staar Bælumkredsen som en truende Nille, der holder det ærede Medlem til, hvad han har „aftalt“ med sine Bælgere, som det ærede Medlem saa smukt siger, og paa den anden Side staar det ærede Medlems københavnske Venner, der som en dragende Jacob faar det ærede Medlem til at slaa et Slag for Øllet og Bryggerierne, og det ærede Medlem giver efter for det sidste. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at det ærede Medlem vaander sig og beklager sig over, at det Forslag, der her foreligger, vil sætte Splid. Jeg haaber i øvrigt, at denne Splid ikke vil blive saa lynderlig stor, i alt Fald var det ærede Medlem, da han drog til Fjelds i Smørkrigen, ikke saa bange for en lille Splid mellem hidtidige Meningsfæller (Modsigelse af Bing). Det ærede Medlem var ikke Rigsdagsmand den Gang, men det skulde undre mig, om han ikke spillede en vis Rolle den Gang, mulig mere i det skjulte, men det skal jeg i alt Fald ikke nærmere undersøge. Jeg haaber heller ikke, at Striden skal blive større end den, der mulig kunde risteres mellem Bælumkredsen og dens nuværende staalfatte, karakterfaste Rigsdagsmand.

Med Hensyn til den foreliggende Sag forekommer det mig, at de ærede Forslagsstillere virkelig have Grund til at være glade ved den store Interesse, der er bleven dette Lovforslag til Del. Jeg tror nemlig ikke, at det ret ofte hænder, at et Forslag indbragt ved privat Initiativ vækker en saa almindelig Opmærksomhed baade i og udenfor dette Ting, som dette har vakt. Den ærede Rigsdagsmand fra Njøge (Hørup) kunde ikke i denne Bevægelse søge andet end det, der ligger i den Nysgerrighed, der fremkommer, naar en Ulykke sker, saa stime Folk sammen.